

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Mgr. Filipem Skřivanem ve věci

žalobce: **K. T., nar. X**, st. příslušnost X
t. č. v X

proti
žalované: **Policie ČR, Krajské ředitelství policie kraje Vysočina**
sídlem Wolkerova 4448/37, Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 31. 1. 2022, č. j. KRPJ-124896-48/ČJ-2021-160022-SV,

takto:

- I. Rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie kraje Vysočina, ze dne 31. 1. 2022, č. j. KRPJ-124896-48/ČJ-2021-160022-SV, se ruší.
- II. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaná napadeným rozhodnutím prodloužila dobu trvání zajištění žalobce dle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon pobytu cizinců“), za účelem správního vyhoštění o 70 dnů od 1. 2. 2022. Žalobce byl původně zajištěn na 70 dnů za stejným účelem od 23. 11. 2021.

II. Obsah žaloby

2. Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce žalobu. Namítá, že žalovaná v napadeném rozhodnutí pouze zopakovala důvody původního rozhodnutí o zajištění, aniž by zjišťovala případné nové skutečnosti. Podle žalobce nejsou v napadeném rozhodnutí detailně stanoveny žádné aktuální informace, které by prodloužení zajištění v délce 70 dnů odůvodňovaly. Naopak žalovaná uvedla, že doposud při zajištění žalobce nedošlo k jakémukoliv posunu, ale dle sdělení Ředitelství služby cizinecké policie (ŘSCP) se délka procesu pohybuje okolo dvou měsíců. Jestliže je předběžný odhad dalších úkonů vymezen na dva měsíce, žalobce nevidí důvod k nutnosti prodloužit zajištění o 70 dnů. Pasivita a nemožnost komunikace se zastupitelským úřadem nemůže mít dopad do života žalobce v takové míře, že bude omezen na svobodě již podruhé v takovéto délce. Žalobce poukázal též na prodlevu v řízení, kdy žalovaná informovala ŘSCP o vyřízení potřebných náležitostí již dne 26. 11. 2021, ze strany ŘSCP však došlo k zaslání samotné žádosti na Velvyslanectví Tuniska až dne 2. 12. 2021. Tvrzená velmi dobrá spolupráce s velvyslanectvím se v případě žalobce nijak neprojevila. Žalobce proto navrhuje, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil.

III. Vyjádření žalované

3. Žalovaná ve svém vyjádření shrnula skutkové okolnosti věci a k žalobním námitkám uvedla, že s tvrzeními žalobce nesouhlasí. Uvedla, že důvody pro zajištění žalobce v době vydání napadeného rozhodnutí trvaly, a shrnula důvody napadeného rozhodnutí, pro které přistoupila k prodloužení zajištění žalobce o dalších 70 dnů. S odkazem na judikaturu pak uvedla, že v řízení o zajištění není nutné postavit na jisto, že vyhoštění cizince bude skutečně realizováno, postačí závěr o možnosti vyhoštění. K upozornění žalobce na prodlevu mezi vyrozuměním ŘSCP ohledně ověření totožnosti cizince a odesláním potřebných dokumentů na velvyslanectví žalovaná uvedla, že k vyrozumění ŘSCP sice došlo již 26. 11. 2021, ale pouze na základě elektronické komunikace. Pro ověření totožnosti cizince je však nutný tiskopis stanovený velvyslanectvím a vyplněný vlastní rukou cizince (kopie je na č. l. 44 správního spisu). Tento tiskopis je po vyplnění cizincem odeslán na ŘSCP prostřednictvím poštovních služeb, přičemž dobu jeho doručení nemůže žalovaná ovlivnit. Žalovaná navrhuje, aby krajský soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

4. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s. ř. s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).
5. Žaloba je důvodná.
6. Žalobce namítá výhradně nedostatky odůvodnění napadeného rozhodnutí ve vztahu ke stanovení doby trvání zajištění.
7. Podle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců *policie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění.*
8. K tomu lze obecně předeslat, že k přiměřenosti doby zajištění ve vztahu k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění je správní orgán v odůvodnění stanovené doby zajištění povinen uvést, „*jaké všechny úkony bude pravděpodobně nezbytné provést k přípravě realizace správního vyhoštění konkrétní osoby. Dále lze nepochybně požadovat, aby*

správní orgán kvalifikovaně na základě svých zkušeností upřesnil v odůvodnění rozhodnutí svůj odhad, jak dlouho zabere provedení každého ze specifikovaných úkonů (např. obvyklá doba komunikace se zastupitelským úřadem země původu cizince, doba potřebná pro poskytnutí právní pomoci ze strany země původu). Správní orgán musí posuzovat uvedené otázky přísně individuálně, nikoliv paušálním odhadem“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 10. 2011 č. j. 1 As 93/2011 – 79).

9. V rámci soudního přezkumu rozhodnutí o správním vyhoštění je úkolem soudu přezkoumat, zda stanovení konkrétní doby trvání omezení svobody odpovídá skutkovým okolnostem případu a zda nebylo svévolné. V posuzované věci dospěl krajský soud k závěru, že rozhodnutí o zajištění, resp. jeho prodloužení, nedostojí požadavkům na odůvodnění stanovení doby trvání zajištění.
10. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce dne 23. 11. 2021 přicestoval na území ČR na podvozku nákladního automobilu bez cestovního dokladu a dokladu totožnosti, cestovní doklad zanechal v Srbsku, neboť měl strach že ho po cestě do Francie (která je jeho cílovou destinací) ztratí. Žalobce byl eskortován na příslušné policejní pracoviště a bylo s ním zahájeno řízení o správním vyhoštění. Rozhodnutí o vyhoštění žalobce bylo vydáno dne 24. 11. 2021, se stanovením doby zákazu vstupu na území členských států EU v délce 2 let. Rozhodnutí o správním vyhoštění nabylo právní moci dne 7. 12. 2021.
11. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná k prodloužení zajištění uvedla, že se dne 26. 11. 2021 obrátila s žádostí o ověření totožnosti žalobce a zajištění nového cestovního dokladu na ŘSCP, které v rámci své příslušnosti komunikuje s Velvyslanectvím Tuniska. Dne 17. 12. 2021 žalovaná na ŘSCP odeslala žádost o zajištění náležitostí spojených se správním vyhoštěním žalobce. ŘSCP ve sdělení ze dne 25. 1. 2022 uvedlo, že zaslalo dne 2. 12. 2021 na Velvyslanectví Tuniska dožádání týkající se ověření totožnosti a vydání náhradního cestovního dokladu. Dosud však totožnost žalobce ze strany Velvyslanectví Tuniska ověřena nebyla. Spolupráce s Velvyslanectvím Tuniska v rámci ověřování totožnosti a vystavování náhradních cestovních dokladů je velmi dobrá, v několika případech byla totožnost cizince ověřena, byl mu vydán náhradní cestovní doklad a realizace vyhoštění byla provedena, avšak délka tohoto procesu se pohybuje okolo dvou měsíců. Dobu prověřování totožnosti nelze ze strany ŘSCP či žalované ovlivnit. Lhůtu pro zajištění žalobce do 31. 1. 2022 proto ŘSCP shledalo jako nedostačující. Žalovaná přihlédla též k době, která je nutná k zabezpečení přepravních dokladů, a která dle sdělení ŘSCP trvá přibližně jeden měsíc. V současnosti jsou totiž veškeré úkony ztíženy situací ohledně pandemie nemoci Covid-19, kdy došlo k omezení letového provozu a každá země má svými pravidly omezen vstup osob na území. Žalovaná proto dospěla k závěru, že prodloužení doby zajištění o 70 dnů je momentálně přiměřené.
12. V napadeném rozhodnutí jsou uvedeny kroky, které dosud byly ze strany žalované, resp. ŘSCP, za účelem zajištění cestovního dokladu žalobci učiněny (s. 5 napadeného rozhodnutí), přičemž tento postup má oporu ve správním spisu. Při stanovení doby, o níž byla doba zajištění žalobce prodloužena, žalovaná reflektovala především zjištění, že dle sdělení ŘSCP ze dne 25. 1. 2022 a 27. 1. 2022 se délka procesu ověřování totožnosti a vystavování náhradních cestovních dokladů v případě Velvyslanectví Tuniska aktuálně pohybuje kolem dvou měsíců. Pokud tedy ve vztahu k osobě žalobce byla zaslána žádost na toto velvyslanectví dne 2. 12. 2021, ověření totožnosti žalobce a vystavení cestovního

dokladu bylo možné předpokládat přibližně počátkem února 2022. Potud by bylo možné úvahy žalované při prodloužení zajištění aprobovat.

13. Krajský soud nicméně nemohl odhlédnout od skutečnosti, že prodloužení zajištění o dalších 70 dnů, tj. do 11. 4. 2022, nekoresponduje s údaji uvedenými ve sdělení ŘSCP ze dne 25. 1. 2022 a ze dne 27. 1. 2022, na něž se žalovaná odkazovala a o něž se při prodloužení zajištění opírala. Podle tohoto sdělení totiž zajištění kroků nezbytných k přípravě realizace správního vyhoštění po zjištění totožnosti žalobce (tj. obstarání letenek a další úkony související s předáním a převzetím cizince státem původu) trvá přibližně 1 měsíc. V případě žalobce by tak dle předpokládaného „harmonogramu“ přípravy vyhoštění mohlo k jeho realizaci dojít počátkem března či v jeho první polovině.
14. Žalovaná však zajištění žalobce prodloužila o dalších 70 dnů, tj. do 11. 4. 2022, tedy výrazně nad rámec odhadované doby jeho přípravy, aniž by své úvahy jakkoli vysvětlila. Uvedla pouze, že je doba prodloužení zajištění „momentálně přiměřená“. Jakkoli tedy žalovaná měla k dispozici poměrně přesný časový odhad přípravy vyhoštění žalobce, tento odhad nerespektovala, a to bez jakéhokoli bližšího vysvětlení. V tomto směru je proto nutno napadené rozhodnutí vyhodnotit jako nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, ve spojení se zjištěním, že stanovená doba zajištění nemá podklad ve správním spise, konkrétně v informacích poskytnutých ve sdělení ŘSCP ze dne 25. 1. 2022 a ze dne 27. 1. 2022. Je proto na místě žalobě vyhovět a napadené rozhodnutí zrušit.

V. Závěr a náklady řízení

15. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal žalobu důvodnou a napadené rozhodnutí zrušil podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
16. Krajský soud současně nevrátil věc žalované věc k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Podle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců je totiž vydání rozhodnutí o prodloužení zajištění cizince za účelem jeho vyhoštění prvním úkonem v řízení. Zrušení rozhodnutí o zajištění v tomto případě z povahy věci znamená ukončení řízení (obdobně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 8. 2020, č. j. 1 Azs 495/2019 – 43, bod 30).
17. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná nebyla úspěšná, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalobce byl v řízení úspěšný, soud však nezjistil, že by mu nějaké náklady v průběhu řízení vznikly a ani jejich přiznání nepožadoval, proto mu soud náhradu nákladů proti žalované nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právníké vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 10. března 2022

Mgr. Filip Skřivan, v. r.

samosoudce